

Motion till riksdagen 2007/08:So563

av **Monica Green m.fl. (s)**

Barnkonventionen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra barnperspektivet i det lokala och regionala arbetet genom ökad styrning och ökad stimulans från den nationella nivån.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att målen i den nationella strategin behöver preciseras.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lokala barnombud bör övervägas.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en ny ekonomisk satsning bör genomföras för att stimulera kommuner och landsting i deras arbete med att lyssna till barn och utveckla barnperspektivet i beslutsprocesserna.

Motivering

Sverige är ett av de länder i världen som har kommit längst i arbetet med att förverkliga FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Barnkonventionen är en naturlig utgångspunkt i allt arbete med barns och ungas rättigheter både i enskilda fall och i frågor som rör barn och unga som grupp. Att ett land har ratificerat en konvention innebär att det har bundit sig folkrättsligt till att förverkliga konventionens innehåll.

Alla personer som inte har fyllt 18 år räknas som barn. Barnkonventionen förtydligar innebörden av ett barnperspektiv och ger barn rättigheter, mänskliga rättigheter. Varje barn ska ses som en självständig individ med egna rättigheter. Barnet har rätt att få uttrycka sina synpunkter och vuxna bär ansvaret för att ta till sig synpunkterna.

Barnkonventionen utgår från att barndomen är värdefull i sig och att barndomen dessutom lägger grunden för resten av livet. Barn är ofta en utsatt grupp i samhället. De ska behandlas som mer sårbara än vuxna och ha till-

Fel! Okänt namn på

gång till omvårdnad, stöd och särskilt skydd, även rättsligt. Samtidigt är de kompetenta och resursstarka individer med rätt till delaktighet och inflytande i alla beslut som rör dem.

Arbetet med barnkonventionen handlar inte bara om barns rättigheter, utan även om att öka kvaliteten i beslutsfattandet så att besluten blir bättre för dem som berörs och så att samhället använder sina resurser på bästa sätt. I en situation där resurserna är begränsade måste man se till att man använder varje krona effektivt.

Genom barnkonventionen stärks barnets roll, såväl i familjen som i samhället. Barnkonventionen är ett verktyg för att skapa ett samhälle som i alla sina delar utgår från ett tydligt barnperspektiv.

I proposition 1997/98:182 Strategi för att förverkliga FN:s konvention om barnets rättigheter i Sverige, den så kallade nationella strategin, framhålls att barnperspektivet ska utvecklas så att barnets bästa verkligen sätts i centrum.

En av förutsättningarna för att stärka barnets rättigheter som samhällsmedborgare är att alla aktörer aktivt verkar för att synliggöra ett barnperspektiv. I den nationella strategin sägs att kommuner och landsting bör inrätta system för att kunna följa hur barns bästa förverkligas i det kommunala eller landstingskommunala arbetet. Barnplaner, barnbilagor till budgeten och barnkonsekvensanalyser kan vara instrument för sådan uppföljning. Kommuner och landsting bör även erbjuda sin personal fortbildning om barnkonventionen och dess genomförande.

Trots denna tydliga ambition att få kommuner och landsting att ha ett barnperspektiv i allt beslutsfattande så vet vi att arbetet går för sakta framåt. Många kommuner och landsting har fattat principiella beslut att leva upp till barns rättigheter men alltför få har metoder för att lyssna till barn eller för att beakta barnets bästa i själva beslutsprocessen.

För att förbättra barnperspektivet i det lokala och regionala arbetet behövs en ökad styrning och ökad stimulans från den nationella nivån. Målen i den nationella strategin behöver preciseras. Lokala barnombud borde stimuleras och en ny ekonomisk satsning liknande ”dags för barnkonventionen” borde genomföras för att stimulera kommuner och landsting i deras arbete med att lyssna till barn och utveckla barnperspektivet i beslutsprocesserna.

Stockholm den 4 oktober 2007

Monica Green (s)

Helene Petersson i Stockaryd (s)

Matilda Ernkrans (s)

Christina Zedell (s)

Kerstin Haglö (s)

Marie Nordén (s)

Ann-Christin Ahlberg (s)